

„Áldás legyen minden elindulásán”!

A lovasterápia is a tanterv része a máltaiak új iskolájában

Fotó: Kissimon István

I den ősztől a Magyar Máltai Szeretetszolgálat működteti az óvodát és az általános iskolát a heves megyei Tarnabodon, a tanterv keretében gyógylovaslásra is van lehetőség. A falu korábbi iskolája megszűnik, szeptembertől az újonnan alapított máltai intézmény fogadja a gyermekeket. Ríportunk az ünnepélyes megnyitón készült, ahol az ELMŰ-ÉMÁSZ egy évre szóló tanszercsomagot adományozott valamennyi tanulóknak.

– Ezen a bekötőúton vezetni olyan, mint egy számítógépes játék. Intenzív figyelmet igényel, hogy ne hajsak bele valamelyik óriási kátyúba. Talán alaposan megsínylené az autót, ha hibáznék – panaszkodik kalauzunk.

Az út lehetetlen állapota jól tükrözi, hogy Tarnabod mennyire sanyarú sorsú, a környezete által kevésbé becsült, magára hagyott település – volt. Mert ezt ma már szerencsére múlt időben mondhatjuk.

A faluba érve nyüzsgő élet, vidámság, lázasan tevékenykedő emberek fogadnak. Az iskolában takarítanak, ablakot pucolnak, az épület előtt sokan álldogálnak, beszélgetnek. Jó a hangulat.

– Hét év fejlődés, együttműködés betetőzése az, amire ma sor kerül – mondja *Pető Zoltán* polgármester, miután a fotós kérésére hírtvék képeit idézően beállunk a népház elé. Csak az én kezemből hiányzik a mikrofon: ő tévében is megállná a helyét, ahogyan hol felém, hol a fényképezőgépre nézve nyilatkozik. – Átadjuk az iskolát és az óvodát a máltai szeretetszolgálatnak, de ez nem jelenti azt, hogy mostantól hátradólnak, és csak zsúrizzuk majd, hogyan csinálják.

(Folytatás a 10. oldalon.)

Dalban imádkozva könnyebb Gospelfesztivál Solymáron

Gyerekkoromban úgy képzeltem, hogy a gyapótföldeken, valahol Tamás bátya kunyhója mellett, amikor a nap már lemenőben volt, és a forró napsütésben egész nap rabszolgaként dolgozó feketék egy kis erőt szerettek volna nyerni, rázendítettek egy-egy gospelre, mert másként nem lehetett volna kibírni az életet. Valahonnan erőt kellett meríteni. Ki is kellett mondani, hogy Jézus velünk van, boldog a napunk, s hogy szentként halunk majd meg. Ez a vágyunk, de ha ki is mondjuk, olyan mintha már teljesült is volna. Elképzeltem, amint a végtelen amerikai földeken hazafelé gyalogolnak rongyos ruhájukban: férfiak és nők, mezítláb gyerekek – és közben énekelnek. *Mahalia Jackson* – ejtette ki áhítattal a nevet apám egy este, amikor első, kicsit recsegő magnónkba szalagot fűzött. Mint a sötét méz, töltötte be a szobát az énekesnő hangja mélyeséges örömet sugározva arról, hogy az életünkben minden vagy szinte minden jó lehet, ha tudjuk: Jézus mellettünk áll, velünk van, és vár ránk. A gospelzene iránt érzett rajongásom azóta sem múlt el, bár megtanultam szeretni magyar népdalaink szomorúságát, *Bach* nemese kímérségét és *Verdi* pátosát is, ahogyan az Úrhoz és az Úrról szól. Az elmúlt hétfőig mégis örültem, hogy Solymáron a gospelt élvezhettem, s elgondolkodhattam: lakik-e az én szívemben akkora öröm, ha Jézusra gondolok, mint azoknak a hajdanvolt gyapótszedőknek...

A tizenegyedik alkalommal megrendezett fesztiválra sokan voltak kíváncsiak: nemcsak a városból, hanem közelebbi és távolabbi szomszédsá-

gából is felkeresték a PEMŰ sportpályáját. Az előadók, az elmúlt évekhez hasonlóan, nemcsak hazai együttesek voltak: másodszer vett részt a fesztiválon a varsói Sienna kórus, s még Dél-Afrikából is érkezett vendég. *Mary Ann*, a fiatal tehetség, aki most európai körúton népszerűsíti legújabb lemezét, Johannesburgból érkezett. Szerepelt már az Exaltation együttesrel, a Grammy-díjas *Hezekiah Walkerrrel*, bejutott a legjobb három közé a Dél-Afrikában szervezett Shell Road To Fame elnevezésű tehetségkutatóra, és döntős lett a Radio Pulpits énekversenyen. Dalaival egészen New Orleansig jutott el. Szülőhelye több mint háromszáz éve híres bortermelő vidék, akkoriban vittek oda a Franciaországból elüldözött hugenották az első szőlőtőkét. Férje és ő is bortermeléssel foglalkozik e tőlünk oly távol eső helyen. A fesztivál háziasszonya, *Csűrös Csilla* nem borral, hanem egy Solymár környékének leg-híresebb pincészetéből hozott üveg pálinkával és emléklappal köszöntö meg dalait, amelyek közül az egyiket anyanyelvén énekelte el: arról, hogy szent az Úr, s mi is szentté válhatunk, ha őt követjük, bízunk benne egész életünk során.

A *Beer Miklós* püspök és *Mádl Dalma* fővédnőkségével megvalósult fesztiválon a leghíresebb magyar gospel előadók és -együttesek léptek

fel, határainkon túlról is: *Dávid Viktória* Budapestről, a tapolcsányi Pax Vobis kórus, a Gyémánt Gospel, a Hortus M. Singers Vácról, a Fráter kórus Miskolcra, a Credo Kárpátaljáról, az EverLand Gospel és a frissen alakult Bolyki Soul and Gospel kórus, amely vár minden csatlakozni kívánót.

Öröm és bizonyosság töltötte el mindazokat, akik múlt héten Solymáron, a gospelfesztiválon jártak. Bizonyosság: hogy Jézussal együtt az akár időről időre rabszolgaságnak tűnő élet is öröm, ha merünk benne bízni, ha ezt ki merjük mondani, sőt másokkal együtt még énekelni is tudunk róla.

Komlóssy
Fotó: Bókay

Európa sorsáról a Rimini Meetingen

Befejeződött a harminckettedik Rimini Meeting. Az augusztus 21-étől 27-éig tartó találkozó mottója *És a létezés végtelen bizonyossággá válik* volt. A programon közel nyolcszáz ezren vettek részt, harmincnyolc országból. A rendezvény során az előadások és találkozók mellett tíz nagy kiállítás is várta az érdeklődőket.

Az utolsó nap eseményei mindig hangulatosak és előremutatók. *Milyen sors vár Európára?* – erről beszélgetett *Gianni Pittella*, az Európai Parlament alelnöke, *Mario Mauro* európai parlamenti képviselő és *Giulio Tremonti* olasz gazdasági miniszter. „Az adósságok és a gazdasági válság alapja közös: mindent és azonnal akarunk, reális fejlődés és szükséges erőfeszítések nélkül. A növekedés nem cél, hanem eszköz, irányítunk pedig a felnövő nemzedék érdeke” – hangzott el a bevezetőben.

A találkozó záró előadása *Luigi Giussani* most kiadandó, *Az, ami számunkra a legfontosabb... című* könyvének bemutatója volt. A kötet címe *Vlagyimir Szolovjov Antikrisztusából* vett idézet, ahol arra a kérdésre, hogy „mi számotokra a legfontosabb a kereszténységben”, János sztarc így válaszol: „Az, ami számunkra a legfontosabb, Krisztus maga, és minden, ami tőle származik.”

A találkozó zárásaként *Emilia Guarnieri*, a Meeting Alapítvány elnöke felhívta a résztvevőket, különösen a fiatalokat, hogy mindazt, ami a lelkiségükből fakadóan fontos, vigyék be a politikai szerepvállalásba. „A bizonytalan időkben adjátok a bizonyosság lelkületét.” Október végén a találkozó Japánba költözik. Az ottani meetingnek *Ha gyomrány és globalizáció – kereszténység és buddhizmus szemben a modernizmus kihívásával* lesz a címe. A jövő évi Rimini Meetingre 2012. augusztus 19. és 25. között kerül sor, mottója pedig: *Az ember természeténél fogva kapcsolatban áll a végtelennel.*

(MK)

Szülők új szerepben

Iskoláskorú lett a gyermekünk – mire figyeljünk?
7. oldal

Felragyogtatni az élet szépségét

Fila Béla
teológusprofesszor
a kereszténység
mai helyzetéről
9. oldal

Rómán át az angyalokig

Beszélgetés
Sass Sylvia
opera-énekesnővel
12. oldal

ISSN 0133-1205

9 770133 120548